

Με τις πιο θερμές ευχαριστίες μου!

ΜΑΤΙΝΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΙΝΑ 30, 106 72 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 36 35 137, FAX: 210 36 29 353
e-mail: gpapdim@ath.forthnet.gr

Δημήτριος Τσιαμπούρης

Ματίνα Ασημακοπούλου

κατά

Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

1. Με την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες ζητούν την ακύρωση της σιωπηρής απόρριψης από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων των από 23.12.2005 και 29.12.2005 αιτήσεων τους τους για τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέου ομόρου στην κατοικία τους διώροφου κτιρίου που βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου 20 του Δήμου Αθηναίων.
2. Η υπό κρίση αίτηση ασκείται παραδεκτώς κατά των ανωτέρω σιωπηρών απορρίψεων εφόσον ασκείται μετά τη συμπλήρωση τριμήνου από την υποβολή των σχετικών αιτήσεων, δεν αποτελεί δε, δεύτερη αίτηση ακυρώσεως κατά αυτών, δεδομένου ότι, οι αιτήσεις ακυρώσεως που ασκήθηκαν από τους ίδιους αιτούντες κατά των ιδίων σιωπηρών πράξεων πρέπει, ως προς αυτές, να απορριφθούν διότι είχαν ασκηθεί προώρως και δεν είχε συντελεσθεί η παράλειψη.
3. Στο άρθρο 3 παρ.2 του ν.2831/2001 ορίζεται ότι: «Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ή του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να χαρακτηρίζονται ως διατηρητέα, μεμονωμένα κτίρια ή τμήματά κτιρίων ή συγκροτήματα κτιρίων, ως και στοιχεία του περιβάλλοντος χώρου αυτών ... για το σκοπό που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο και να καθορίζονται ειδικοί όροι προστασίας και περιορισμοί δόμησης και χρήσης, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του νόμου αυτού και από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη». Οι δε διαλαμβανόμενοι στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου λόγοι, στους οποίους αναφέρεται η παραπάνω παράγραφος 2, ανάγονται στην «διατήρηση και ανάδειξη της ιδιαίτερης ιστορικής, πολεοδομικής, αρχιτεκτονικής, λαογραφικής, κοινωνικής και αισθητικής φυσιογνωμίας»

των κτιρίων. Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, οι αιτούντες με τις από 23 και 29.12.2005 αιτήσεις τους προς τη Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ζήτησαν το χαρακτηρισμό τους ομόρου προς την κατοικία τους ακινήτου που βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου 20 στην Αθήνα. Στις αιτήσεις τους αυτές, οι οποίες συνοδεύονταν και από σχετικές φωτογραφίες, αναφέρουν, μεταξύ άλλων, ότι το εν λόγω κτίριο αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα κατοικίας με την αρχιτεκτονική του μεσοπολέμου καθώς σε αυτό απαντώνται αρκετά από τα ειδικότερα γνωρίσματα των οικοδομημάτων αυτής της περιόδου, τα οποία γνωρίσματα και παραθέτουν αναλυτικά, και ότι στην ίδια περιοχή υπάρχουν ανάλογα κτίρια, τα οποία , τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο , δίνουν συνολικά την εντύπωση ενός σπάνιου πλέον για την Αθήνα οικιστικού θύλακα μιας περασμένης εποχής. Ακολούθως, οι αιτούντες υπέβαλαν στο ΥΠΕΧΩΔΕ το από 31.1.2006 έγγραφο (αρ. πρωτ. 4776/2.2.2006) του Προέδρου της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου κ. Γεράκη , στο οποίο αναφέρεται για το επίδικο κτίριο ότι «είναι χαρακτηριστικό δείγμα του Μεσοπολέμου με αμιγή στοιχεία Μοντέρνου Κινήματος (γενική μορφολογία, κουφώματα, εξώστες, κιγκλιδώματα κ.λ.π.). Αποτελεί μέρος ενός κατά ευτυχή συγκυρία σωζόμενου συνόλου παρόμοιων κτιρίων υψηλής αρχιτεκτονικής αξίας το οποίο και καθορίζει και την πολεοδομική μορφή μιας «γειτονιάς» του Μεσοπολέμου στην τότε αναπτυσσόμενη Αθήνα και μάλιστα με ενιαία μορφολόγηση υψηλού επιπέδου», καθώς και την από 22.2.2006 έκθεση του ανωτέρω προς το Υπουργείο (αρ. κατ.22.2.2006) περί των αρχιτεκτονικών και πολεοδομικών ιδιαιτεροτήτων και αξιών του εν λόγω κτιρίου, στην οποία, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι από άποψη αρχιτεκτονική, πολεοδομική, περιβαλλοντική και χρηστική δεν δικαιολογείται η κατεδάφιση του πολύ αξιόλογου κτιρίου της οδού Λομβάρδου 20.

Στο από 7.2.2006 έγγραφο των απόψεών της προς το Δικαστήριο αναφέρει ότι το επίδικο κτίριο παρουσιάζει τα εξής χαρακτηριστικά σε σχέση με τα κριτήρια που τίθενται από την υπ' αριθμ.

108923/10694/13.12.1993 εγκύκλιο του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., η οποία αφορά τα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέων κτιρίων του 20ου αιώνα με έμφαση στα κτίρια του Μεσοπολέμου: «I. Αρχιτεκτονική Θεώρηση: Μορφολογικά, τυπολογικά και ποιοτικά θεωρούμενο το κτίριο της οδού Λομβάρδου 20 φέρει μεσοπολεμικά στοιχεία του μοντέρνου κινήματος και σχετικά καλής ποιοτικής στάθμης. II. Ιστορική θεώρηση: Από τα στοιχεία που διαθέτει η Υπηρεσία μας δεν προκύπτει σχέση προσώπου ή γεγονότος με το κτίσμα, αλλά ούτε ότι πρόκειται για διακεκριμένο κτίριο κατά την εξέλιξη της Αρχιτεκτονικής. III. Χρηστική θεώρηση: Πρόκειται για μικρής κλίμακας ιδιωτική κατοικία η οποία αν και δεν πληροί όλους τους όρους της σύγχρονης αστικής διαβίωσης, με σχετική δαπάνη του ιδιοκτήτη μπορεί να αναβαθμιστεί ποιοτικά από αυτή την άποψη. IV. Περιβαλλοντική και Πολεοδομική Θεώρηση: Στην οδό Λομβάρδου δεν έχουν χαρακτηριστεί μέχρι σήμερα ως διατηρητέα άλλα κτίρια. Τα λοιπά κτίρια που γειτνιάζουν άμεσα με το εν λόγω κτίριο δεν φέρουν αξιόλογα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά». Περαιτέρω, στο σημείο Β του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Αθήνας, το οποίο εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 255/45/1988 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ (80 Δ), προτείνεται για την « τόνωση της χρήσης της κατοικίας και την αναβάθμιση της ποιότητάς της» στο Δήμο Αθηναίων, μεταξύ άλλων, « η αξιοποίηση των υφισταμένων κτιρίων και των κτιρίων του μεσοπολέμου με παροχή κινήτρων για τη συντήρηση και επισκευή τους παράλληλα με τον χαρακτηρισμό τους σαν « διατηρητέα» κτίρια».

Ενόψει των ανωτέρω, τα οποία είχαν τεθεί υπόψη του αρμοδίου Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., η μετά παρέλευση τριμήνου από την υποβολή των αιτήσεων των αιτούντων τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψή τους από τη Διοίκηση σχετικά με τον τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέου ομόρου στην κατοικία τους διώροφου κτιρίου που βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου 20 του Δήμου Αθηναίων, είναι αναιτιολόγητη δεδομένου μάλιστα ότι, και στο σχετικό έγγραφο των απόψεων της Διοίκησης προς το Δικαστήριο, το οποίο, ενδεχομένως αναπληρώνει την ελλείπουσα αιτιολογία, αναφέρεται ότι το εν λόγω κτίριο τυπολογικά και ποιοτικά

θεωρούμενο φέρει μεσοπολεμικά στοιχεία του μοντέρνου κινήματος και σχετικά καλής ποιοτικής στάθμης. Συνεπώς, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος . Περαιτέρω, ο λόγος ακυρώσεως ότι με την προσβαλλόμενη παράλειψη παραβιάζεται η ανωτέρω πρόβλεψη του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου , είναι αβάσιμος εφόσον , μόνο ο μη χαρακτηρισμός κάποιου κτιρίου του μεσοπολέμου ως διατηρητέου λόγω μη πλήρωσης των σχετικών προϋποθέσεων, δεν παραβιάζει την ανωτέρω , μη δεσμευτική άλλωστε , διάταξη .

4. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, εισηγούμαι την αποδοχή της υπό κρίση αίτησης.

Σ.Τ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ,
ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΕΦΟΡΕΙΑ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αθήνα, 2.10.2006

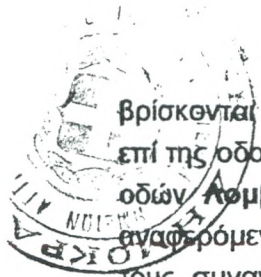
ΘΕΜΑ: Χαρακτηρισμός ή μη ως νεώτερων μνημείων:

- α) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Βασιλείας και Γεωργίου Κανάκη επί της οδού **Λομβάρδου 20**,
- β) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 22 και Ασωπίου**,
- γ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου και Μουστοξύδη 12**,
- δ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Παράσχου 11 και Μουστοξύδη**,
- ε) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Μουστοξύδη 8**,
- στ) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Δημητρίου Τσιαμπούρη και Ματίνας Ασημακοπούλου επί της οδού **Λομβάρδου 15**,
- ζ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 7**,
- η) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 9**,
- θ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 19 και Ασωπίου 9**,
στο Πεδίο του Άρεως στην Αθήνα.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην οδό Λομβάρδου, που ξεκινά από το Πεδίο του Άρεως και καταλήγει στου Γκύζη, και στους κάθετους προς αυτήν, σώζονται αρκετά μοντέρνα μικροαστικά κτίσματα της μεσοπολεμικής περιόδου, κυρίως μικρές οικοδομές και μονοκατοικίες. Στο βιβλίο του Δημήτρη Φιλιππίδη «Νεοελληνική Αρχιτεκτονική», Αθήνα 1984, γίνεται αναφορά σε πολλά από αυτά. Δυστυχώς ορισμένα από αυτά δε σώζονται σήμερα. Στο οικοδομικό τετράγωνο που περιβάλλεται από τις οδούς Λομβάρδου, Μουστοξύδη Ανδρέα, Παράσχου και Ασωπίου, επί της οδού **Λομβάρδου 20** βρίσκεται η μικροαστική κατοικία φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Βασιλείας και Γεωργίου Κανάκη καθώς και τα κτήρια άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 22 και Ασωπίου**, **Λομβάρδου και Μουστοξύδη 12**, **Παράσχου 11 και Μουστοξύδη** και επί της οδού **Μουστοξύδη 8**. Στο απέναντι μέτωπο του δρόμου

βρίσκονται το κτήριο φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Δημητρίου Τσιαμππούρη και Ματίνας Ασημακοπούλου επί της οδού **Λομβάρδου 15** και τα κτήρια άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 7**, επί των οδών **Λομβάρδου 9** και **Μουστοξύδη 11** και **Λομβάρδου 19** και **Ασωπίου 9**. Τα παραπάνω αναφερόμενα κτήρια αποτελούν ενδιαφέροντα δείγματα της μεσοπολεμικής περιόδου. Στην πρόσοψή τους συναντάμε σε μικρότερη κλίμακα μορφολογικά στοιχεία μεγαλοαστικών πολυκατοικιών της περιόδου αυτής. Κατασκευάζονται από οπλισμένο σκυρόδεμα, τα περισσότερα χρονολογούνται τη δεκαετία του 1930 – με όριο του 1937, έτος που καταργήθηκε με νόμο η κατασκευή των «έρκερ»¹, ενώ υπάρχουν και ορισμένα που κτίστηκαν μεταγενέστερα.

Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι για το κτήριο της οδού Λομβάρδου 20 και τα γειτονικά του κτήρια έχει συνταχθεί και σταλεί στην Υπηρεσία μας, σχετική έκθεση από τον Πρόεδρο της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Ε.Μ.Π., κ. Γεράκη, στην οποία επισημαίνονται οι αρχιτεκτονικές και πολεοδομικές ιδιαιτερότητές τους.

Σημειώνεται ότι για το κτήριο της οδού Λομβάρδου 20 έχει υποβληθεί αίτηση για κατεδάφιση. Για το λόγο αυτό κρίνεται επιτακτικός ο χαρακτηρισμός του, για την αποφυγή της απώλειάς του. Επιτακτική είναι, όπως τονίζει και ο κ. Γεράκης, η διατήρηση και των υπολοίπων κτηρίων «στην ίδια πολεοδομική ενότητα με άμεσο στόχο τη διατήρηση ενός θύλακα με υψηλή αρχιτεκτονική, περιβαλλοντική και πολεοδομική αξία».²

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΤΗΡΙΩΝ

α) Λομβάρδου 20

Πρόκειται για ένα διώροφο κτήριο με ημιυπόγειο και δώμα. Παρουσιάζει συμμετρία στη διαμόρφωση της πρόσοψης και διατηρεί την αφαιρετική τριμερή διάρθρωση (βάση – κορμός – στέψη) με την κεντρική είσοδο, στοιχεία που παραπέμπουν στο μοντέρνο κλασικισμό. Στη βάση του κτηρίου τρέχει μια ζώνη από προεξέχον επίχρισμα με ανάγλυφη επιφάνεια. Εκατέρωθεν της κεντρικής εισόδου τοποθετούνται οι είσοδοι των δύο ημιυπόγειων χώρων. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η κεντρική είσοδος, που πλαισιώνεται από μαρμάρινους παραστάδες και υπέρθυρο και επιστέφεται με ένα επιστέγασμα με μικρή προεξοχή. Το μάρμαρο, άσπρου και μαύρου χρώματος, είναι λιτά δουλεμένο με εξίσου απλά γεωμετρικά σχέδια. Η εξώθυρα είναι μεταλλική και χαρακτηρίζεται από την απλή γεωμετρία μαύρων μεταλλικών ράβδων, που αναδεικνύουν τις οριζόντιες επιχρωμιωμένες ράβδους και τη χειρολαβή στο εσωτερικό του μαρμάρινου πλαισίου. Πάνω από την κεντρική είσοδο δημιουργείται ένας φεγγίτης. Στο υπερυψωμένο ισόγειο διαμορφώνονται δύο πρόβολοι με μικρή προεξοχή, κτιστό στηθαίο και κιγκλίδωμα στη θέση που βρίσκονται οι μπαλκονόπορτες. Τα κιγκλιδώματα των εξωστών αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα της μεταλλοτεχνίας της εποχής τους. Στο κεντρικό τμήμα του α' ορόφου δημιουργείται μια ενδιαφέρουσα προεξοχή («έρκερ») με ένα κεντρικό και δύο πλευρικά ανοίγματα. Το μορφολογικό αυτό στοιχείο μαζί με την κεντρική είσοδο τονίζουν ιδιαίτερα τον κεντρικό κατακόρυφο άξονα. Εκατέρωθεν της προεξοχής διαμορφώνονται δύο πρόβολοι σε συνέχεια του «έρκερ», με αποτέλεσμα να τονίζεται ο οριζόντιος άξονας. Οι δύο μπαλκονόπορτες εκατέρωθεν της κεντρικής προεξοχής φέρουν πάνω από το πρέκι τους μαρκίζες. Όλα τα εξωτερικά ξύλινα κουφώματα

¹ Δημήτρης Φιλιππίδης, «Νεοελληνική Αρχιτεκτονική», Εκδοτικός Οίκος «Μέλισσα», Αθήνα 1984, σελ. 225, υποσημείωση 504.

² Γ. Γεράκης, έγγραφο με αρ.πρωτ. 1097/20-2-2006 της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

διατηρούνται οκτώ με ενδιαφέρουσες μορφολογικά υποδιαιρέσεις των υαλοστασίων τους με καΐτια. Σημειώνεται ότι έχουν αντικατασταθεί μόνο τα εξωτερικά ρολά.

Η επεξεργασία της πρόσοψης του κτηρίου γίνεται με το χαρακτηριστικό ντεσιλίδικο αρτιφισιέλ της δεκαετίας του 1930.

β) Λομβάρδου 22 και Ασωπίου

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα κτήρια είναι αυτό της Λομβάρδου 22 και Ασωπίου. Πρόκειται για ένα τριώροφο κτήριο, με ημιυπόγειο σε τμήμα του. Στον κεντρικό κατακόρυφο άξονα των δύο όψεων διαμορφώνονται αντίστοιχα δύο έρκερ (στον α' και β' όροφο). Στη γωνία του κτηρίου στην εσοχή μεταξύ των δύο έρκερ δημιουργούνται δύο γωνιακοί εξώστες. Στο υπόλοιπο τμήμα της εσοχής στην όψη επί της οδού Λομβάρδου τοποθετούνται επίσης δύο πρόβολοι. Η κεντρική είσοδος επί της οδού Λομβάρδου βρίσκεται ακριβώς κάτω από το έρκερ και περιμετρικά της κατασκευάζονται παραστάδες και υπέρθυρο. Εσωτερικά της ανωτέρω πλαισίωσης υπάρχει μια δεύτερη από μάρμαρο. Η εξώθυρα είναι μεταλλική και διακοσμείται με μαύρες ευθύγραμμες και κυκλικές ράβδους. Δεξιά της εισόδου τοποθετείται η είσοδος του ημιυπογείου. Στη βάση του κτηρίου τρέχει μια ζώνη από προεξέχον επίχρισμα με ανάγλυφη επιφάνεια. Στην ποδιά των ανοιγμάτων διαμορφώνονται μαρκίζες. Τα κουφώματα των εξωτερικών ανοιγμάτων είναι ξύλινα γαλλικού τύπου. Στη στέψη του κτηρίου προεξέχει μια μαρκίζα, πάνω από την οποία υψώνεται το στηθαίο. Κάτω από τη μαρκίζα και μέχρι το πρέκι των ανοιγμάτων διαμορφώνεται μια ζώνη με μια ελαφριά προεξοχή στο επίχρισμα.

γ) Λομβάρδου και Μουστοξύδη 12

Πρόκειται για ένα τριώροφο κτήριο με καθαρά γεωμετρική διαμόρφωση στις όψεις. Στον κεντρικό κατακόρυφο άξονα των δύο όψεων διαμορφώνονται αντίστοιχα δύο έρκερ (στον α' και β' όροφο) με αντίστοιχο τρόπο όπως το κτήριο επί των οδών Λομβάρδου 22 και Ασωπίου. Στις ίδιες θέσεις με το προαναφερόμενο κτήριο διαμορφώνονται και οι εξώστες. Η βάση του κτηρίου επικαλύπτεται με μια ζώνη επιχρίσματος με ανάγλυφη υφή. Η κεντρική είσοδος τοποθετείται επί της οδού Μουστοξύδη ακριβώς κάτω από το έρκερ. Πλαισιώνεται από παραστάδες, που διαμορφώνονται με μικρή προεξοχή στο επίχρισμα. Η επίστεψή της γίνεται με ένα επιστέγασμα με μικρή προεξοχή. Η εξώθυρα είναι μεταλλική και κατασκευάζεται με οριζόντιες λευκές ράβδους. Τα εξωτερικά κουφώματα είναι γαλλικού τύπου.

δ) Παράσχου 11 και Μουστοξύδη

Επί των οδών Παράσχου 11 και Μουστοξύδη εντοπίζεται ένα τετράωροφο κτήριο με πολύ ενδιαφέροντα μορφολογικά στοιχεία. Η μορφολογία της όψης συνδυάζει απλουστευμένα νεοκλασικά στοιχεία της οικιστικής παράδοσης των αρχών του 20^{ου} αιώνα με τη μοντέρνα έκφραση του 30. Διατηρεί την αφαιρετική τριμερή διάρθρωση (βάση – κορμός – στέψη), καθώς ο γ' όροφος τοποθετείται σε εσοχή και δεν είναι οπτικά άμεσα αντιληπτός από τον περιπατητή. Παρουσιάζει απόλυτη συμμετρία στην τοποθέτηση των ανοιγμάτων.

Στη βάση του κτηρίου τρέχει μια ζώνη από πτυχωτά προεξέχον επίχρισμα, που καλύπτει την επιφάνεια μέχρι και την ποδιά των παραθύρων του ισόγειου. Τα πρέκια των ανοιγμάτων του ισόγειου οριοθετούνται επίσης από ζώνη προεξέχοντος επιχρίσματος, που φτάνει μέχρι το ύψος του πατώματος του α' ορόφου. Στο ύψος του δαπέδου των εξωστών του α' ορόφου υπάρχει ένας κοσμήτης.

Στον α' όροφο διαμορφώνονται τρεις εξώστες με μικρή προεξοχή, κτιστό στηθαίο και κιγκλίδωμα. Δύο επί της όψης στην οδό Παράσχου και ένας στην οδό Μουστοξύδη. Στον β' όροφο κατασκευάζονται ένα

κεντρικό έρκερ επί της όψης στην οδό Μουστοξύδη ακριβώς πάνω από τον εξώστη του α' ορόφου και δύο επί της όψης στην οδό Παράσχου, αντίστοιχα πάνω από τους δύο εξώστες. Στην εσοχή μεταξύ των δύο έρκερ διαμορφώνεται ένας εξώστης. Οι οροφές των έρκερ διακοσμούνται με ανάγλυφους λαμπράδες στο επίχρισμα.

Στη στέψη του τριώροφου όγκου του κτηρίου προεξέχει ένα γείσο, στο κάτω τμήμα του οποίου τρέχει ένα είδος «ζωοφόρου», σε συνέχεια της πτυχωτής διαμόρφωσης του γείσου. Πάνω από το γείσο υψώνεται το στηθαίο με το κιγκλίδωμα.

Ο γ' όροφος τοποθετείται σε εσοχή ακολουθώντας όμως το περίγραμμα της κάτοψης του β' ορόφου. Στο ύψος της στέψης του τρέχει μια απλή μαρκίζα χωρίς ιδιαίτερη διακόσμηση.

Τα ανοίγματα πλαισιώνονται με ανάγλυφα περβάζια στο επίχρισμα. Τα εξωτερικά κουφώματα είναι γαλλικού τύπου.

ε) Μουστοξύδη 8

Το κτήριο επί της οδού Μουστοξύδη 8 είναι διώροφο με ελαφρά υπερυψωμένο ισόγειο. Στον α' όροφο προβάλλει ένα κεντρικό έρκερ με περιμετρικά τοποθετημένα ανοίγματα. Εκατέρωθεν του έρκερ και σε συνέχειά του υπάρχουν δύο εξώστες που τονίζουν τον οριζόντιο άξονα. Οι δύο εξώστες επιστεγάζονται με προβόλους. Το επίχρισμα στη βάση του κτηρίου δημιουργεί μια μικρή προεξοχή. Στην κεντρική είσοδο, που τοποθετείται έκκεντρα στο ισόγειο, οδηγούν τρεις μαρμάρινοι αναβαθμοί. Οι λαμπράδες εκατέρωθεν της εισόδου κατασκευάζονται με καμπύλη απότμηση στις γωνίες. Στο υπέρθυρο προβάλλει μια μαρκίζα. Η εξώθυρα είναι μεταλλική και αποτελείται από οριζόντιες και κάθετες ράβδους. Τα εξώφυλλα του έρκερ είναι συρόμενα, ενώ τα υπόλοιπα είναι ρολά.

στ) Λομβάρδου 15

Το κτήριο επί της οδού Λομβάρδου 15 βρίσκεται απέναντι από το κτήριο της οδού Λομβάρδου 20. Πρόκειται για ένα τετραώροφο κτήριο, στο οποίο ο τέταρτος όροφος αναπτύσσεται σε εσοχή. Η πρόσοψη επιχρίεται με αρτιφισιέλ και διαμορφώνεται η χαρακτηριστική προεξοχή στη βάση του κτηρίου. Στο ισόγειο τοποθετούνται δύο εισοδοί στις δύο γωνίες του κτηρίου αντίστοιχα, που υποδηλώνει τη χρήση του κτηρίου ως διπλοκατοικία. Η πρόσβαση στις δύο εισόδους γίνεται με μαρμάρινους αναβαθμούς. Στα υπέρθυρα των δύο εισόδων διαμορφώνονται επιστεγάσματα με μικρή προεξοχή και πάνω από αυτά υπάρχουν φεγγίτες. Οι εξώθυρες είναι μεταλλικές και αποτελούνται από μαύρες οριζόντιες ράβδους. Η μια εκ των δύο πλαισιώνεται με μαρμάρινους παραστάδες και υπέρθυρο, ενώ στη δεύτερη οι λαμπράδες κατασκευάζονται με καμπύλη απότμηση των ακμών στο επίχρισμα. Στον α' και β' όροφο υπάρχουν δύο κεντρικοί εξώστες με κτιστό στηθαίο και κιγκλίδωμα. Οι ποδιές των παραθύρων φέρουν μια πτυχωτή μαρκίζα.

ζ) Λομβάρδου 7

Επί της οδού Λομβάρδου 7 βρίσκεται ένα διώροφο κτήριο με ημιυπόγειο. Η τοποθέτηση του έρκερ και των εξωστών γίνεται όπως και στο κτήριο της οδού Μουστοξύδη 8. Στο ισόγειο ακριβώς κάτω από το έρκερ διαμορφώνεται ένας εξώστης με μικρή προεξοχή κτιστό στηθαίο και κιγκλίδωμα μπροστά από τις δύο μπαλκονόπορτες. Στα υπέρθυρά τους τρέχει μια μαρκίζα.

Η είσοδος του ημιυπογείου και η κεντρική είσοδος τοποθετούνται έκκεντρα στο κτήριο. Οι εξώθυρες των δύο εισόδων είναι μεταλλικές. Στην κεντρική είσοδο δημιουργούνται παραστάδες ημικυκλικής διατομής. Στο υπέρθυρο διαμορφώνεται επιστέγασμα μικρής προεξοχής με καμπύλη απότμηση στις γωνίες. Πάνω από το επιστέγασμα υπάρχει ένας φεγγίτης. Τα εξωτερικά κουφώματα του ημιυπογείου

είναι γαλλικού τύπου, ενώ τα εξώφυλλα των δύο υπόλοιπων ορόφων είναι ρολά με εξαίρεση τα εξώφυλλα της πρόσοψης του έρκερ, που ανασηκώνονται.

η) Λομβάρδου 9 και Μουστοξύδη 11

Πρόκειται για ένα διώροφο κτήριο με δύο έρκερ στον α' όροφο των δύο όψεων αντίστοιχα. Στην όψη επί της οδού Λομβάρδου το έρκερ βρίσκεται κεντρικά, ενώ επί της οδού Μουστοξύδη έκκεντρα. Στην εσοχή που προκύπτει μεταξύ των δύο έρκερ διαμορφώνεται εξώστης με κτιστό στηθαίο και επιστεγάζεται με πρόβολο από πλάκα οπλισμένου σκυροδέματος που στηρίζεται στη γωνία σε κυκλικό υποστύλωμα. Στο υπόλοιπο τμήμα της όψης επί της οδού Λομβάρδου δημιουργείται ένας μικρός πρόβολος με κιγκλίδωμα και επιστέγασμα. Η βάση του κτηρίου διακοσμείται με επίχρισμα αρτιφισιέλ. Η κεντρική είσοδος βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου και διαμορφώνει τους λαμπάδες της με το ίδιο επίχρισμα που τρέχει στη βάση του κτηρίου. Στο υπέρθυρο της εισόδου προβάλλει μικρό επιστέγασμα. Η εξώθυρα είναι μεταλλική αποτελούμενη από οριζόντιες μαύρες ράβδους.

θ) Λομβάρδου 19 και Ασωπίου 9

Στη συμβολή των οδών Λομβάρδου 19 και Ασωπίου 9 βρίσκεται ένα διώροφο κτήριο, το οποίο επί της οδού Ασωπίου λόγω της κλίσης του οικοπέδου είναι ισόγειο με ημιυπόγειο. Στο κτήριο τοποθετούνται δύο εισοδοί. Επί της οδού Ασωπίου η είσοδος βρίσκεται σε κεντρική θέση, ενώ επί της οδού Λομβάρδου τοποθετείται έκκεντρα και σε εσοχή. Στον α' όροφο επί της οδού Λομβάρδου ακριβώς πάνω από την είσοδο διαμορφώνεται ένας εξώστης. Στη στέψη του κτηρίου τρέχει ένα γείσο ορθογωνικής διατομής, που προεξέχει αρκετά. Επί της οδού Λομβάρδου τοποθετείται σε μεγάλο τμήμα της όψης, ενώ επί της οδού Ασωπίου χωρίζεται σε επιμέρους τμήματα. Πάνω από τα γείσα υψώνεται το στηθαίο, όπου δημιουργούνται οπές στα αντίστοιχα σημεία. Η βάση του κτηρίου διαμορφώνεται με προεξέχον επίχρισμα τύπου αρτιφισιέλ. Τα εξώφυλλα του ημιυπογείου και του ισόγειου είναι γαλλικού τύπου, ενώ του α' ορόφου είναι ρολά. Οι δύο εξώθυρες είναι μεταλλικές. Η εξώθυρα επί της οδού Ασωπίου τοποθετείται σε εσοχή και έχει μαρμαρινούς λαμπάδες με οριζόντιες ραβδώσεις. Στην ίδια όψη υπάρχει και ένας κυκλικός φεγγίτης με περιμετρικό περβάζι και διακοσμητικό κάγκελο. Όλα τα εξωτερικά ανοίγματα πλαισιώνονται με περβάζια μικρής διατομής που διαμορφώνονται στο επίχρισμα.

Τα παραπάνω κτήρια συγκροτούν μια ενότητα πολεοδομικής αξίας, που παρουσιάζει ενδιαφέρον από άποψη τόσο περιβαλλοντική όσο και ιστορικής εξέλιξης. ~~Το σωζόμενο σύνολο αποτελούμενο από παρόμοια κτήρια υψηλής αρχιτεκτονικής αξίας διαμορφώνει μια «γειτονιά» του Μεσοπολέμου.~~ Για κοινωνικούς λόγους ζητείται η τόνωση της χρήσης της κατοικίας και η αναβάθμιση της ποιότητάς της σε χαρακτηριστικές πολεοδομικές ενότητες, όπως η γειτονιά που συγκροτείται από τα παραπάνω κτήρια, ενώ ταυτόχρονα επιβάλλεται η διατήρηση και η αξιοποίηση των κτηρίων του μεσοπολέμου, καθώς έχουν αναγνωριστεί διεθνώς, τα τελευταία 20 χρόνια, ως αντιπροσωπευτικά τεκμήρια μιας από τις σημαντικότερες αρχιτεκτονικές περιόδους της ιστορίας.³

³ Γ. Γεράκης, έγγραφο με αρ.πρωτ. 1097/20-2-2006 της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου

ΠΡΟΤΑΣΗ

Μετά τα ανωτέρω η Υπηρεσία μας προτείνει τον χαρακτηρισμό ως νεώτερων μνημείων:

α) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Βασιλείας και Γεωργίου Κανάκη επί της οδού **Λομβάρδου**

β) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 22 και Ασωπίου,**

γ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου και Μουστοξύδη 12,**

δ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Παράσχου 11 και Μουστοξύδη,**

ε) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Μουστοξύδη 8,**

στ) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Δημητρίου Τσιαμπούρη και Ματίνας Ασημακοπούλου επί της οδού **Λομβάρδου 15,**

ζ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 7,**

η) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 9,**

θ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 19 και Ασωπίου 9,**

στο Πεδίο του Άρεως στην Αθήνα, λόγω της ιδιαίτερης πολεοδομικής, αρχιτεκτονικής, ιστορικής και χρηστικής σημασίας τους, ως χαρακτηριστικά δείγματα του μικροαστικού μοντερνισμού την περίοδο του μεσοπολέμου στην Αθήνα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, παρ. 1γ του Ν. 3028/2002.

Η Αρχιτέκτων Μηχανικός

Τασιούδη Σ

Σταυρούλα Τασιούδη

Η Εισηγήτρια της Εφορείας

Βούλα Παλαντζά

Αρχιτέκτων Μηχανικός

Αθήνα 3-4-2007

Βούλα Παλαντζά
Αρχιτέκτων Μηχανικός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ,
ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΕΦΟΡΕΙΑ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Σ.Τ.

Αθήνα, 2.10.2006
Αρ. Πρωτ.: 2827

Ταχ. Δ/ση : Λυσίου και Κλεψύδρας 1
Τ.Κ. : 105 55
Πληροφορίες : Σταυρούλα Τασιούδη
Τηλέφωνο : 210 32.53.059/4108
FAX : 210 32 32 547

ΠΡΟΣ: Διεύθυνση Νεώτερης
και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής
Κληρονομιάς
Ερμού 17 – Αθήνα

ΘΕΜΑ: Χαρακτηρισμός ή μη ως νεώτερων μνημείων:
α) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Βασιλείας και Γεωργίου Κανάκη επί της οδού **Λομβάρδου 20**,
β) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 22 και Ασωπίου**,
γ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου και Μουστοξύδη 12**,
δ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Παράσχου 11 και Μουστοξύδη**,
ε) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Μουστοξύδη 8**,
στ) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Δημητρίου Τσιαμππούρη και Ματίνας Ασημακοπούλου επί της οδού **Λομβάρδου 15**,
ζ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 7**,
η) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 9**,
✓ θ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 19 και Ασωπίου 9**,
στο Πεδίο του Άρεως στην Αθήνα. *Μόνο αὐτὸ*

ΚΟΙΝ: 1.- κ. Βασιλεία Κανάκη
Κ. Βάρναλη 18
152 33 Χαλάνδρι
2.- κ. Γεώργιο Κανάκη
Μ. Βασιλείου 18
171 22 Ν.Σμύρνη
3.- κ.κ. Δημήτριο Τσιαμππούρη
Ματίνα Ασημακοπούλου
Λομβάρδου 15
Αθήνα
4.- Ε.Μ.Π. / Σχολή Αρχιτεκτόνων
Μηχανικών
Γραφείο Προέδρου
Πατησίων 42
106 82 Αθήνα

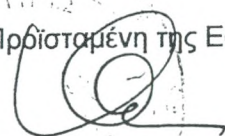
Σε εκτέλεση της με αρ.ΥΠΠΟ/ΓΔΑΜΤΕ/Δ.Ν.Σ.Α.Κ/35713/953/26-4-2005 εγκυκλίου, σας διαβιβάζουμε το φάκελο της υπόθεσης που αφορά στον χαρακτηρισμό ή μη ως νεώτερων μνημείων: α) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Βασιλείας και Γεωργίου Κανάκη επί της οδού **Λομβάρδου 20**, β) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 22 και Ασωπίου**, γ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου και Μουστοξύδη 12**, δ) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Παράσχου 11 και Μουστοξύδη**, ε) του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Μουστοξύδη 8**, στ) του κτηρίου φερόμενης ιδιοκτησίας κ.κ. Δημητρίου Τσιαμππούρη και Ματίνας

Ασημακοπούλου επί της οδού **Λομβάρδου 15, ζ)** του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 7, η)** του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί της οδού **Λομβάρδου 9, θ)** του κτηρίου άγνωστης ιδιοκτησίας επί των οδών **Λομβάρδου 19 και Ασωπίου 9**, στο Πεδίο του Άρεως στην Αθήνα, προκειμένου να εισάγετε το θέμα στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων.
Συνημμένα σας αποστέλλουμε σχετικό εισηγητικό σημείωμα της Εφορείας μας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1.- Φ.Ε.

2.- Σταυρούλα Τάσιούδη
Αρχιτέκτονα Μηχανικό

Η Πρδίσταμένη της Εφορείας

Βούλα Παλαντζά
Αρχιτέκτων Μηχανικός

ΣΤΕ

Δημήτριος Τσιαρμπούρης
Μαρίνα Ασημακοπούλου

κατά

Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

1. Με την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες ζητούν την ακύρωση της οριστικής απόρριψης από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων των από 23.12.2005 και 29.12.2005 αιτήσεων τους τους για τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέου οριόρου στην κατοικία τους διώροφου κυρίου που βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου 20 του Δήμου Αθηναίων.

2. Η υπό κρίση αίτηση ασκείται παραδεκτικώς κατά των ανωτέρω οριστικών απορρίψεων εφόσον ασκείται μετά τη συμπλήρωση τριμήνου από την υποβολή των σχετικών αιτήσεων, δεν αποτελεί δε, δεύτερη αίτηση ακυρώσεως κατά αυτών, δεδομένου ότι, οι αιτήσεις ακυρώσεως που ασκήθηκαν από τους ίδιους αιτούντες κατά των ιδίων οριστικών πράξεων πρέπει, ως προς αυτές, να απορριφθούν διότι είχαν ασκηθεί προώρως και δεν είχε συνιελεσθεί η παράλειψη.

3. Στο άρθρο 3 παρ.2 του ν.2831/2001 ορίζεται ότι: «Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ή του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να χαρακτηρίζονται ως διατηρητέα, μεμονωμένα κτίρια ή μνημεία κτιρίων ή συγκροτήματα κτιρίων, ως και στοιχεία του περιβάλλοντος χώρου αυτών ... για το σκοπό που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο και να καθορίζονται ειδικοί όροι προστασίας και περιορισμοί δόμησης και χρήσης, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του νόμου αυτού και από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη». Οι δε διαλαμβανόμενοι στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου λόγοι, στους οποίους αναφέρεται η παραπάνω παράγραφος 2, ανάγονται στην «διατήρηση και ανάδειξη της ιδιαίτερης ιστορικής, πολεοδομικής, αρχιτεκτονικής, λαογραφικής, κοινωνικής και αισθητικής φυσιογνωμίας»

των κτιρίων. Στην προκτιμένη περίπτωση όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, οι αιτούντες με υς από 23 και 29.12.2005 αιτήσεις τους προς τη Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ζήτησαν το χαρακτηρισμό τους ορόρου προς την κατοικία τους ακινήτου που βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου 20 στην Αθήνα. Στις αιτήσεις τους αυτές, οι οποίες συνοδεύονταν και από σχετικές φωτογραφίες, αναφέρουν, μεταξύ άλλων, ότι το εν λόγω κτίριο αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα κατοικίας με την αρχιτεκτονική του μεσοπολέμου καθώς σε αυτό απαντώνται αρκετά από τα ειδικότερα γνωρίσματα των οικοδομημάτων αυτής της περιόδου, τα οποία γνωρίσματα και παραθέτουν αναλυτικά, και ότι στην ίδια περιοχή υπάρχουν ανάλογα κτίρια, τα οποία, τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο, δίνουν συνολικά την εντύπωση ενός οπάνιου πλέον για την Αθήνα οικιστικού θύλακα μιας περασμένης εποχής. Ακολούθως, οι αιτούντες υπέβαλαν στο ΥΠΕΧΩΔΕ το από 31.1.2006 έγγραφο (αρ. πρωτ. 4776/2.2.2006) του Προέδρου της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου κ. Γεράκη, στο οποίο αναφέρεται για το επίδικο κτίριο ότι «είναι χαρακτηριστικό δείγμα του Μεσοπολέμου με αμιγή στοιχεία Μοντέρνου Κινήματος (γενική μορφολογία, κουφώματα, εξώστες, κιγκλιδώματα κ.λ.π.). Αποτελεί μέρος ενός κατά ευτυχή συγκυρία σωζόμενου συνόλου παρόμοιων κυρίων υψηλής αρχιτεκτονικής αξίας το οποίο και καθορίζει και την πολεοδομική μορφή μιας «γειτονιάς» του Μεσοπολέμου στην τότε αναπτυσσόμενη Αθήνα και μάλιστα με ενιαία μορφολόγηση υψηλού επιπέδου», καθώς και την από 22.2.2006 έκθεση του ανωτέρω προς το Υπουργείο (αρ. κατ. 22.2.2006) περί των αρχιτεκτονικών και πολεοδομικών ιδιοτεροτήτων και αξιών του εν λόγω κτιρίου, στην οποία, και αλήγει στο συμπέρασμα ότι από άποψη αρχιτεκτονική, πολεοδομική, περιβαλλοντική και χρηστική δεν δικαιολογείται η κατεδάφιση του πολύ αξιόλογου κτιρίου της οδού Λομβάρδου 20.

Στο από 7.2.2006 έγγραφο των απόψεών της προς το Δικαστήριο αναφέρει ότι το επίδικο κτίριο παρουσιάζει τα εξής χαρακτηριστικά σε σχέση με τα κριτήρια που τίθενται από την υπ' αριθμ.

108923/10694/13.12.1993 εγκύκλιο του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., η οποία αφορά τα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέων κυρίων του 20ου αιώνα με έμφαση στα κτίρια του Μεσοπολέμου: α. Αρχιτεκτονική Θεώρηση: Μορφολογικά, τυπολογικά και ποιοτικά θεωρούμενο το κτίριο της οδού Λομβάρδου 20 φέρει μεσοπολεμικά στοιχεία του μοντέρνου κινήματος και σχετικά καλής ποιοτικής σιάθμης. II. Ιστορική Θεώρηση: Από τα στοιχεία που διαθέτει η Υπηρεσία μας δεν προκύπτει σχέση προσώπου ή γεγονότος με το κτίσμα, αλλά ούτε ότι πρόκειται για διακεκριμένο κτίριο κατά την εξέλιξη της Αρχιτεκτονικής. III. Χρηστική Θεώρηση: Πρόκειται για μικρής κλίμακας ιδιωτική κατοικία η οποία αν και δεν πληροί όλους τους όρους της σύγχρονης αστικής διαβίωσης, με σχετική δαπάνη του ιδιοκτήτη μπορεί να αναβαθμιστεί ποιοτικά από αυτή την άποψη. IV. Περιβαλλοντική και Πολεοδομική Θεώρηση: Στην οδό Λομβάρδου δεν έχουν χαρακτηριστεί μέχρι σήμερα ως διατηρητέα άλλα κτίρια. Τα λοιπά κτίρια που γειτνιάζουν άμεσα με το εν λόγω κτίριο δεν φέρουν αξιόλογα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά. Περαιτέρω, στο σημείο Β του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Αθήνας, το οποίο εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 255/45/1988 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ (80 Δ), προτείνεται για την « τόνωση της χρήσης της κατοικίας και την αναβάθμιση της ποιότητάς της» στο Δήμο Αθηναίων, μεταξύ άλλων, « η αξιοποίηση των υφισταμένων κυρίων και των κτιρίων του μεσοπολέμου με παροχή κινήτρων για τη συντήρηση και επισκευή τους παράλληλα με τον χαρακτηρισμό τους σαν « διατηρητέα» κτίρια».

Ενόψει των ανωτέρω, τα οποία είχαν τεθεί υπόψη του αρμοδίου Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., η μειά παρέλευση τριμήνου από την υποβολή των αιτήσεων των αιτούντων εκμαιρόμενη σιωπηρή αιμόρριπή τους από τη Διοίκηση σχετικά με τον τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέου ομόρου στην κατοικία τους διώροφου κτιρίου που βρίσκεται επί της οδού Λομβάρδου 20 του Δήμου Αθηναίων, είναι αναπιολόγητη δεδομένου μάλιστα ότι, και στο σχετικό έγγραφο των απόψεων της Διοίκησης προς το Δικαστήριο, το οποίο, ενδεχομένως αναπληρώνει την ελλείπουσα αιτιολογία, αναφέρεται ότι το εν λόγω κτίριο τυπολογικά και ποιοτικά

θεωρούμενο φέρει μεσοπολεμικά στοιχεία του μονιέρνου κινήματος και ο σ χ ε ι κ ά κ α λ ή ς π ο ι ο τ ι κ ή ς σ τ ά θ μ η ς. Συνεπώς, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως είναι βαισιμος . Περαιτέρω, ο λόγος ακυρώσεως ότι με την προσαλλόμενη παράλειψη παραβιάζεται η ανωτέρω πρόβλεψη του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου , είναι αβάσιμος εφόσον , μόνο ο μη χαρακτηρισμός κάποιου κυρίου του μεσοπολέμου ως διατηρητέου λόγω μη πλήρωσης των σχεικών προϋποθέσεων, δεν παραβιάζει την ανωτέρω , μη δεσμευτική άλλωστε , διάταξη .

4. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, εισηγούμαι την αποδοχή της υπό κρίση αίτησης.